

על אלו מומין פרק ששי בכורות

מז.

עין משפט
נר מצוה

גה א מיי פ"ו מהלכות ביאת
 מקדש ה' א ופ"ב
 מהל' אסורי מונח ה' ה' א
 טור י"ד מיון שט:
 גו ה מיי פ"ב מהלכות
 אסורי מונח ה' ג (טור)
 י"ד מיון שט):
 גז ה מיי פ"ו מהלכות ביאת
 מקדש ה':
 גח ד מיי ש"ד הלכה יב:
 גח ה מיי ש"ד הלכה יב:
 ס א מיי פ"ד מהלכות
 אסורי מונח ה' ג:
 סא ד מיי פ"ב ש"ה ג:
 סב ה מיי ש"ג ו' ופ"ד
 הלכה א:
 הלכה א:

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

[ס] ה"ג גר זה החרם. תימה אמאי לא קאמר מהיאי גר דבקללות
 של משנה מורה דכתיב בגרבי ובחרם והיאי גר לא היינו חרם
 ומוס קבוע הוא דכתיב ביה אשר לא תוכל להרפא וי"ל דמשמע
 כ"י דנקט הכא זו אף זו דגרבי שהוא חרם כ"י מבחון ומפנימי
 מוס ואפילי ילפת נמי שהוא לח מבחון

וְלֹא קִפֵּץ הַתַּחֲתוֹן
 מִתְּנִי עַל אֱלוֹ מוֹמִין
 מִלּוֹי הַמּוֹקֵדְשִׁין נִפְדִּין
 מִזֶּה לִי הָאֵל תֵּנָה לִיָּה
 שְׁחַטִּין אֶת הַבְּכוֹר סִיפֵא
 מִמּוֹקֵדְשִׁין נִפְדִּין עֲלֵיהֶן
 שְׁחַט שְׁחַטִּינָן מִיִּפְרָק
 תֵּנָה שְׁלֹשָׁה הוֹסִיף
 אֶת אֱלוֹ וְקִתְּנִי
 מִלֵּה בְכוּלָּהוּ עַל אֱלוֹ
 וּפְסוּלֵי הַמּוֹקֵדְשִׁין
 וְאֵלּוֹ שְׁאִין שׁוֹחֲטִין

וְיֵשׁ מִצְפֵּיִם דְּקֻאֲלָמְרִין בְּסֻמוֹךְ הַיָּד
 מוֹס וְגַבִּי קָלְלוֹת יֵשׁ נִקְטִי וְזוֹ אִף וְזוֹ
 שִׁילָקָה בְּגֶרֶב וְאִפְּלוֹ בְּחֶרֶס דְּקֵשָׁה
 טַפִּין: **אָלָּה** תֵּלָתָּה הוּא יֵשׁ בּוֹ.
 דְּקֵרָא דְּגַבִּי מוֹמִין דְּלִרְשִׁין צִיָּה זֶה
 הַחֶרֶס דְּגַבִּי מִצְפֵּיִם יֵשׁ וּמִצְבּוֹן דְּמִתְּנִי
 לֹא מִצְבּוֹן וְיֵשׁ מִצְפֵּיִם וְיִמּוֹן
 דִּישׁ מִצְפֵּיִם לֹא מִתְּנִי וְאִם נִתְּרָפֹא
 מִמֶּנּוּ הַמִּלְרִיִּים שְׁמָא מַעֲשֵׂה נֶס הִיא
 יֵשׁ לְתִמּוּהָ הֵא שְׁחִין מִרְיִם דְּנִתְּב
 בְּרִישֵׁיהִי דְּקֵרָא דְּקָלְלוֹת יֵשׁ מֵאֵן נִיְהוּ
 דְּגֶרֶב וְחֶרֶס שְׁאִין לֵהָ רְפוּאָה
 צִהֵהוּ קֵרָא כְּתִיב:
 אִילִימָא

הפנימיות שנפגמו ^א אבל לא שנעקרו יובעל גרב ובעל
קן וחולה ^ב ויטעבדו ^ג בו עבירה ושהמית
ע"פ הבעלים ^ד ויטומטום ואנדרוניגוס לא במקדש ולא
אין לך מום גדול מזה וחכמים אומרים אינו בכור אלא
לא והכתיב ^ה גרב באורייתא וחזוית לא והכתיב ילפת
זה החרס ילפת זו חזוית המצרית ואמר ר"ל למה נקרא
ולכתב עד יום המיתה בשלמא חזוית אחזוית לא קשיא
אן בחזוית דעלמא אלא גרב אגרב קשיא גרב אגרב
הא ביבש לח איתסי יבש לא מיתסי ולח מיתסי
זין מצרים ^ו וגו' ומדכתיב ובחרס הרי גרב לח אמור
להרפא אלא תלתא הוו דקרא יבש בין מבפנים בין
וין ומבפנים ^ז דמצרים יבש מבפנים ולח מבחוץ דכתיב
עבועות) באדם: והזקן והחולה והמוזהם: מנהני מילי
הכשבים [או] מן העזים ^ח פרט לזקן ולחולה ולמוזהם
^ט למעוטי זקן דלא הדר בריא אבל חולה דהדר בריא
עוטי חולה דלא אורחיה אבל זקן דהיינו אורחיה אימא
למעוטי הני דכחשי אבל מוזהם דלא כחשי אימא
וזהם משום דמאס אבל הני דלא מאסי אימא לא
יורה וכו': מנא הני מילי ^י דת"ר ^{יא} מן הבהמה להוציא
להוציא את הנעבד מן הצאן להוציא את המוקצה ומן
^{יב} הני בני קמלא נינהו ע"פ עד אחד או ע"פ הבעלים
קדש לא דילמא נקבה היא במדינה לא דילמא זכר
לא אנדרוניגוס בשלמא במקדש לא דלמא נקבה היא
זכר הוא תעשה נקבות ^{יג} חריץ וישחוט ^{יד} עלה אמר
וין או שבור חרוץ דומיא דשבור מה שבור במקום
עצם רבא אמר בלא שבור נמי לא מצית אמרת
מומא דאי סלקא דעתך ^{טו} הוי מומא כיון דאמר ^{טז}
חריץ דכתיב ^{טז} ומראהו עמוק מן העור כמראה
וליכתב רחמנא חרוץ ולא בעי גרב ^{יז} ואמינא חרוץ
גרב דמאס לא כל שכן כתב רחמנא גרב למימר
הוי מומא: ^{יח} (רבי ישמעאל אומר אין לך מום גדול
חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן כרבא נמי לא אמר
מינכרא אבל היכא מינכר ^{יט} מום רע קרינא ביה
בעי

ידו מעממן דשזב אין נסקלין הבהמות דמודה בקנס פטור: דינמא
בבכורה וקמייתא חולין בעורה: וישמע עליה. דהא כמיז חרין
גרב זה החרם. ודאי מיתחרך חרין (ס) נגע הוא: ופסיב. בנגעים
הילכך ליכתב חרין דמשמע במקום בשר נמי היא מוס אף על גב
ר לא הוי מומא היכא דלא מינכר חרין כל כך כנקבות של בהמה:
לא

גמ' קפז העליון. (ט) קפז קשר העליון היינו ארכובתו מקום חבור השוק והיכר ולא קפז התחמוץ סמוך לפרסות: **נגדרו בגמל ניכר.** שהגמל יש לו כנגד הארכובה (י) עמס בזלט לחוך לשון מורי בשמיטת חולין. ל"א שמעתי (יא) כיון שזנב גמל מנעת עד אותו ערקוס: וקסני ואסי רידידאה. משום דאמרן לעיל [מ.] לא שמענו (א) כ"ו ואלא את אלו הראשונים שמנה ציבנה והדר תנא ואסתא צמזמין שאינם ציבנה אלא "חידאי" קאמרן לכו כיון ר' חנינא בן אנטיגנוס ור' חנינא בן גמליאל וס"ד פליגי רבנן עלייהו להכי הדר וקסת אכולהו על אלו מומין

מסורת הש"ס

(א) (חולין ע"ה, ג) (נלע מ' :
(ב) נע' חטום) וחסמ' נ"י דר"ה
(ג) (ד' קדקין ס' חטום ע' :
(ד) רבייטשמעלן) (ו) זיך
(ז) (לנעשעמען פורטן,
(ח) תמורה כ"ה :
(ט) זיך מ' תמורה כ"ה :
(י) חטום פ"ה : (י"ג נ"י
נעמ' : (י"ד זיך ד' צושטע
נעמ' : (י"ה) (יסקאך ווא
שיין אחר חטום קיינע זיין,
אחר חטום נעגד וורט
מגל כירכ טענו ור ורן גורס
זי"ח וזי"ק : (י"ז זי"ל וישנ
זי"ק פ"ה : (י"ח חטום
זאמליט,

תורה אור השלם

1. עָרַת אֶת שְׁבוּר אֶת חֲרֹץ
וְאֵלָּה אֶת קָרָב אֶת לִפְתָּ
לִמְנוּ תִּקְרֹב אֶל לִי וְאֵשֶׁה
אֶת תְּנוּת מִשֶּׁלֶךְ הַתְּנוּבָה
יִלְּךָ: וְהַרְבֵּה כִּם מִצְרִים
וּבְחִינִים וְנִבְרָךְ וְנִבְרָשׁ
אֲשֶׁר אֵל תֻּלְּבִל לְדִרְפָּא:
דְּבִירִים כִּם
3. וְהִקְרָא אֶת פִּתְּ הַבְּשָׁן
וְיִצְמַח לִפְנֵי פִרְעֵה חִירֹק
אִתּוֹ מִשֵּׁה הַשִּׁמְשׁוּמָה יִרְאֶה
אִתּוֹ מִצְבָּעֵת פִּתְּ בְּרָאִם
שְׁמוֹת ט' י
4. וְאֵם מִן חֲרֹב קָרְבָּן מִן
הַבְּשָׁבִים אֶת מִן הַעִיט
לְעֵלֶה וְכֵר מִמֵּי: קִרְבָּנֵי:
וְהִקְרָא א' י
5. דְּבִר אֶל שִׁירָאֵל
וְאִמְרַת אֲלֵימֵי אֵדִים כִּי
תִּקְרִיב מִמֶּךָ קָרְבָּן לִי מִן
הַבְּהֵמָה מִן תִּקְרֹב וּמִן
הַבָּהֵן תִּקְרִיב וְאֵת
וְהִקְרָא ב' י
6. וְהִקְרָא הַכֹּהֵן אֶת תְּנוּעַת
וְהִנֵּה מִרְאֵיו מִעֲמֵם מִן הַעִיר
וְכִי עָבַד חֲבָב לִי וְטִמְאָה
אֶת הַכֹּהֵן וְכִי חָוָה צִרְעָה
וְהִיא אֶת חֲרֹק אֶת:

מוסף רש"י

[illegible]

(א) חרוץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרב הוי במקום בשר. וחרוץ במקום כב דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר

שיטה מקובצת

אמינא חרוץ כו' כל שכן להכי כתב: עון ידילמא ה"מ היטא: עון אחד ברביעיה ובנעניה חסיד: עון זכר הם: עון דקרא דגבי ממוץ: עון האי דכתיב בקילות ובגור: עון ד"ה תמיני כי נעמח כמאן ושיחא אחר ד"ה וכתבי: עון היינו מה שביא: עון השכנים מן הערים קרא: עון וגרי ודרשינן מן (לצורך תקרובת) [הנצח וכו']: עון ידילמא הני מילי דרייקינן: עון דמשמע ליה דקרא דנטק: עון קלות נמי נקט: עון הו חל מן כמכפנים ויבש במחור לא מדרבא וימאן און גרילת ויחזיק גרין כו'. עון דגבי: עון כמכפנים ובחור דמנצנים להנינו דכתיב בקילות גרור ובחורש כמכפנים ויבש: עון מאי ידילמא: